

Mál nr. 136/2001

**M
og**

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar sveitarfélags

Ágreiningur um bótaskyldu vegna skemmda á fráveitulögn.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4.7.2001.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Verksamningur, dags. 25.8.1999, ásamt formi fyrir framkvæmdatryggingu.
4. Greinargerð bæjartæknifræðings M, dags. 23.10.2000, ásamt teikningu.
5. Bréf M, dags. 24.10.2000 og 25.10.2000.
6. Bréf X, dags. 24.10.2000, 25.10.2000, 13.11.2000, 24.1.2001, 15.5.2001 og 18.7.2001.
7. Bréf lögmanns málskotsaðila, dags. 19.1.2001, 17.4.2001

Málsatvik.

Með verksamningi, dags. 25. ágúst 1999, tók verktakafyrirtækið A að sér verk fyrir sveitarfélagið M við fráveitu- og hreinsimannvirki. Þann 19. október 2000 var unnið við að grafa fyrir aukatengingu í tiltekinni götu og við það þurfti að þvera vatnslögn. Rauf þá skurðgrafa vatnslögnina. Starfsmenn M tókust á hendur viðgerð á vatnslögninni og lauk viðgerð daginn eftir. Aðfaranótt 21. október brast vatnslögnin og urðu þá skemmdir á hinni nýju fráveitulögn sem unnið var við af hálfu A. Þurfti að taka upp lögnina á 106 m kafla og sanda að nýju undir og yfir lögnina.

M hefur krafist þess að X bæti tjónið úr frjálsri ábyrgðartryggingu M. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Ágreiningslaust er með aðilum að bilun á vatnsleiðslunni, sem olli tjóni á fráveitulögninni, megí rekja til mistaka starfsmanna M. Þá sýnist samkvæmt gögnum málsins ekki heldur vera ágreiningur með aðilum að ÍST-30 (Almennir útboðs- og samningsskilmálar um verkframkvæmdir) sé hluti fyrrgreinds verksamnings milli A og M. Í 23. gr. staðalsins segir m.a. að verk verði eign verkkaupa eftir því sem því miðar áfram. Ákvæði þetta verður að skilja svo að efni ásamt vinnu með efnið verði eign verkkaupa þegar því hefur verið skeytt við mannvirki með varanlegum hætti. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að sá hluti fráveitulagnarinnar sem eyðilagðist í kjölfar vatnslekans aðfaranótt 21. október 2000 hafi varanlega verið orðinn hluti af fráveitumannvirki því sem verksamningurinn tók til. Var lögnin því eign M þegar tjónið varð. Í þessu sambandi getur ekki skipt máli þótt A hafi þá enn borið áhættuna á því ef verk eða efni til þess verður fyrir skemmdum eða eyðileggst skv. ákvæðum 22. gr. ÍST-30.

Samkvæmt 1. tl. 5. gr. í skilmálum fyrir ábyrgðartryggingu M tekur vátryggingin ekki til ábyrgðar vegna skemmda á munum sem vátryggður (M) á. Í ljósi þess sem fyrr segir varð tjónið á fráveitulögn í eigu M. Það bætist því ekki úr ábyrgðartryggingu M hjá X.

Niðurstaða.

Tjón á fráveitulögn bætist ekki úr frjálsri ábyrgðartryggingu M hjá X.

Reykjavík, 17. ágúst 2001.

Jónína S. Lárusdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.